ÎNGRIJORAREA LUI BUSCHNER DUPĂ „LECȚIA DE LA ANVERS"

Reîntorși de la Anvers, unde au susținut miercurea trecută un „amical" cu reprezentativa Belgiei, de care au fost învinși cu 3—0, fotbaliștii primei reprezentative a R. D. Germane s-au alăturat colegilor lor de club. Simbătă a avut loc o nouă etapă de campionat, urmînd ca antrenamentele să continue pînă la 10 mai, cînd jucătorii din lot se vor regăti din nou în comun pentru meciul de verificare cu Ungaria, de la 16 mai, la Karl Marx Stadt. Acesta va fi, de altfel, ultimul test oficial înaintea partidei cu România de la București, în cadrul preliminariilor C.M.

Fără îndoială că ecourile după partida de la Anvers continuă. Deși cu caracter de verificare, scorul de 3—0 în favoarea belgienilor a cam pus pe gînduri pe selecționerul Buschner, pentru că aceasta a fost una dintre cele mai severe înfringeri suferite, în ultimii ani, de selecționata R.D. Germane. Comentatorii afirmă că explicațiile eșecului trebuie căutate în mai mulți factori. În primul rînd, în absența unor titulari ca Dörner, Pommerenke și chiar Vogel, în folosirea lui Kreische care nu este încă restabilit după accidentul suferit, la picior, în meciul cu F. C. Liverpool. Se consideră că introducerea „semi-aptului" Kreische poate duce la agravarea traumatismului de care el suferă în prezent.

Ce se întîmplă cu acești jucători, nevoiți să stea pe tușă ? „Măturătorul" Dörner, cu un rol decisiv în defensivă și în lansarea atacurilor, este suferind de hepatită și revenirea sa în formație în următoarele două luni este imposibilă. Pommerenke, marele talent care s-a afirmat la J.O., are o leziune la ochi și este puțin probabil să se refacă în luna următoare.

Semnificativă ni se pare și declarația făcută după meciul de la Anvers de antrenorul Georg Buschner : „Deși din punct de vedere al jocului colectiv, echipa noastră a făcut unele progrese, nu sînt satisfăcut de valoarea individuală a unor fotbaliști din apărare. Mă refer la Zapf, care nu-l poate înlocui cu succes pe Dörner și la Kische, prea lent uneori, greoi și inconstant. Mai avem multe de remaniat pînă la meciul cu România".

Revenind la meciul cu Belgia, comentatorii se referă la tactica greșită folosită de Buschner : *apărare supraaglomerată, lipsa de marcaj a celor mai periculoși atacanți belgieni în frunte cu* Lambert *și* Martens. *Acesta din urmă s-a mișcat ca o sfirleză, cînd pe dreapta, cînd pe stînga terenului, scoțînd din dispozitiv fundașii laterali.*

Adăugînd la aceste greșeli faptul că jucătorii germani nu s-au acomodat cu terenul desfundat, ne putem face o imagine clară asupra justeței rezultatului, cu atît mai mult cu cît portarul Piot *a fost în zi bună, parînd șuturile — puține, dar periculoase — ale atacanților oaspeți.*

DIETER BUCHSPIESS
redactor la
„Fussball Woche" Berlin

În prim plan (cu balonul la picior) internaționalul Löwe

SCRISOARE DIN BERLIN

DE PRETUTINDENI

AU ÎNCEPUT FINALELE CUPELOR NAȚIONALE. Ne apropiem de încheierea sezonului, care în multe țări din Europa se confundă cu finala cupei. Totuși, există și excepții : în Țara Galilor s-a și stabilit cîștigătoarea : este vorba de echipa **Bangor City**, mai puțin cunoscută în arena fotbalistică ; ea a întrecut în finală pe **Cardiff City** cu 1—0. În Iugoslavia s-a disputat o altă finală, dar aceea a Cupei Ligii : **Steaua roșie — Sloboda Tuzla 2—0**, după ce în primul meci echipele terminaseră la egalitate : 0—0.

Învingînd cu 2—0 pe **Ayr United**, **Glasgow Rangers** s-a calificat pentru a 30-a oară în finala Cupei Scoției, pe care a cîștigat-o pînă acum de 19 ori. Cealaltă calificată (pentru a 36-a oară !...), cunoscuta **Celtic Glasgow**. Două rivale eterne !

În finala Cupei Olandei, **echipele N.E.C. și N.A.C.** ! Cele două outsidere ale fotbalului olandez se vor întîlni la 31 mai. **N.E.C. Nijmegen** a cîștigat meciul său cu A.Z. Alkmaar, în timp ce **N.A.C. Breda** a furnizat marea surpriză eliminînd pe Sparta Rotterdam chiar pe terenul acesteia.

Alte finale în perspectivă : **Linfield — Glentoran** (Irlanda de Nord), **Malmö FF — Atvidaberg** (Suedia), **Cork Hibernians** cu învingătoarea meciului **Shelbourne — Cork Celtic** (Irlanda).

„NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ" ÎN BRAZILIA. Cu toate că mai sînt aproape 14 luni pînă la lovitura de începere a turneului final din R.F. Germania, în Brazilia au început pregătirile echipei reprezentative. Campioana lumii dorește să-și mențină titlul.

O primă acțiune a antrenorului **Zagalo** a fost selecționarea a 35 de jucători din care a ales tuit două echipe, Brazilia A și Brazilia B. Recenta confruntare la care au fost supuse, a dat cîștig de cauză primei reprezentative care a cîștigat cu 4—2 (1—1).

Iată cum au arătat cele două echipe :

„A" : **Leao** (Palmeiras) — **Ze Maria** (Corinthians), **Brito** (Botafogo), **Wantuir** (Atletico Mineiro), **Marco Antonio** (Fluminense) — **Clodoaldo** (Santos), **Gerson** (Fluminense) — **Jairzinho** (Botafogo), **Dario** (Flamengo), **Tostao** (Vasco da Gama), **Rivelino** (Corinthians).

„B" : **Sergio** (São Poulo) — **Eurico** (Palmeiras), **Marinho** (Portuguesa), **Luis Carlos** (Corinthians), **Rodrigues Neto** (Flamengo) — **Piazzo** (Cruzeiro), **Dirceu Lopes** (Cruzeiro) — **Rogerio** (Flamengo), **Leivinha** (Palmeiras), **Washington** (Guarani), **Paulo Cesar** (Flamengo).

C.M. 1974 LA PRIMUL SĂU SUCCES

Carnet extern

Cu mai bine de un an înaintea loviturii sale de începere, turneul final al ediției jubiliare, a X-a, a campionatului lumii a înregistrat o victorie de interes care nu poate fi trecută cu vederea. În ciuda faptului că nici un minut din întreaga sa desfășurare nu va rămîne netelevizată în țara-gazdă, R. F. Germania, biletele puse în vînzare din cota rezervată spectatorilor locali, s-au epuizat într-un timp record; s-a stabilit, în orice caz, cea mai ridicată și rapidă locațiune de bilete din întreaga istorie a probei mondiale. Se dau ca cifre comparative acele de la vînzarea inițială, la C. M. 1950 (din Brazilia) cînd s-au cumpărat 65% din totalul biletelor ; elveții au fost și mai reținuți în 1954 : numai 46% din locurile oferite gazdelor au fost reținute la prima locațiune ; chilienii au marcat un plus de interes cu 58% bilete cumpărate la ediția din 1962; englezii au urcat și ei cota interesului ajungînd la 69% (ediția 1966) pentru ca mexicanii să o ducă la 72%, la precedenta ediție a competiției supreme.

Acest 100% înregistrat la casele de bilete din marile orașe ale R. F. Germaniei reprezintă un tonic pentru organismul fotbalului, socotit bolnav sub raportul pasiunii spectatorilor pentru marile lui probe. E o dovadă că publicul rămîne, totuși, sensibil la jocurile de mare miză și că, în această privință, campionatul lumii — în ciuda faptului că suportă concurența atîtor competiții inter-reprezentative și inter-cluburi apărute între timp — reușește să se impună drept evenimentul fotbalistic nr. 1 în ochii spectatorilor. Recordul înregistrat la locațiunea din țara-gazdă trebuie să fie reținut și prin aceea că la ediția de la anul vom întîlni stadioanele cu cel mai mare număr de locuri din întreaga istorie a competiției. Dacă Brazilia, cu a sa Maracana de două sute de mii da locuri, prezenta cifra maximă pentru un stadion pe plan mondial, grupul de stadioane-gazdă de la anul asigură o medie de peste 60 000 locuri de joc, ceea ce constituie cea mai ridicată cifră din istoria campionatului lumii ; să sperăm că și jocurile din iunie—iulie 1974 vor fi în raport cu interesul manifestat de public, încă de pe acum. Față de primul plus, acesta al vînzării-record de bilete, comisia de organizare a ediției a X-a a C.M. crede că toate cifrele în materie de spectatori (direcți — pe stadion — sau indirecți, în fața televizoarelor) deținute de ultima ediție a J.O. vor fi întrecute de proba fotbalistică supremă.

Eftimie IONESCU

ROY McFARLAND,

CEL MAI BUN APĂRĂTOR EUROPEAN ?

Recenta manșetă a cunoscutei reviste **„Sportsworld"**, intitulată **McFarland — cel mai bun apărător din Europa ?"**, a readus în actualitate o dispută mai veche : ignorarea lui **Roy McFarland**, căpitanul lui Derby County.

Căutînd să dea un răspuns întrebării de mai sus, **Brian Woolnough** scrie un întins articol, analizînd evoluția lui **McFarland** — acest „boy for the big time" — din momentul transferului de la Tranmere Rovers, pe cînd abia împlinise 18 ani, pînă în prezent, perioadă fructuoasă pentru tînărul **Roy**, numărînd la această oră 12 selecționări în reprezentativa Albionului.

Socotind că zăbovește asupra unuia dintre cei mai redutabili apărători din fotbalul european actual, **Woolnough** nu riscă de unul singur, luîndu-și ca aliat pe unul dintre cei mai exigenți specialiști din incinta soccerului britanic, **Peter Taylor**, antrenorul campioanei Angliei. Considerîndu-l pe Roy drept **„cel mai complet"** fotbalist din lume (! ! !), **Taylor** nu se sfiește să pășească pe terenul adesea minat, al comparațiilor directe, vorbind deschis despre superioritatea elevului său față de... **Beckenbauer**, cîștigătorul fără drept de apel al tuturor clasamentelor anului 1972 : **Roy nu poate fi pus alături de Beckenbauer ! El are îndemînarea jucătorului lui Bayern în jocul pe jos, este mai bun în aer și mai tenace"** — mărturie neîndoios șocantă, la care **Woolnough** adaugă afirmațiile decanului selecționărilor în echipa reprezentativă, vestitul **Billy Wright : „Cred că apărătorul lui Derby este cel mai indicat să ocupe un loc în formația lui Alf Ramsey în viitorii șase ani".**

Modest, teribil de conștiincios la antrenamente, și convins că jocul său poate fi încă substanțial îmbunătățit, **Roy McFarland** — socotit mai util ansamblului lui **Ramsey** decît au fost **Jakie Charlton** sau **Labone** — visează cu ochii deschiși la tricoul reprezentativei, de care nu este atît de... sigur, în ciuda unor evoluții convingătoare, urmînd debutului, consemnat în februarie 1971, contra Maltei.

Apăsat sub povara avalanșei de superlative („viitoarea echipă națională trebuie construită în jurul lui Roy", lansează **Brian Clough...**), **McFarland** însuși pare mai cu picioarele pe pămînt, zîmbind cu condescendență la auzul unor asemenea afirmații ditirambice, ridicînd, nedumerit, din umeri și încercînd să restabilească adevăratele dimensiuni ale situației : **„Cred că mai am multe de învățat din fotbalul internațional. Consider că cea mai mare onoare pentru mine este să joc sub culorile Angliei și abia aștept să fac acest lucru".**

Profil

Oricare ar fi adevărul, să consemnăm ridicarea unei noi „stele" în fotbalul european, **Roy McFarland**, jucător subtil și rutinat la numai 24 de ani, serios și cumpătat, anunțînd, după toate ursitoarele mingii, o carieră dintre cele mai strălucitoare...

Dacă o serie întreagă de declarații pot fi puse sub semnul îndoielii, în ceea ce privește clasa actuală a căpitanului lui Derby — a cărei performanță supremă pare să fie, deocamdată, legată de anihilarea lui **Eusebio**, sub soarele torid al Lisabonei, în confruntarea din „sferturile" Cupei campionilor —, dubii legate de interese publicitare sau chiar de altele, mai obscure, atunci credem că e greu de găsit o altă explicație pentru cuvintele lui **Billy Wright** decît valoarea neobișnuită a fotbalistului englez, cotat drept cel mai bun săritor la cap din Ligă : **„Roy are mai multă abilitate decît aveam eu. Mi se pare un jucător născut pentru metodele fotbalului de astăzi. Jackie Charlton a fost ultimul dintre «stoperii centri-halfi» adevărați, care stopa cu inteligență atacurile adversarilor. Roy oprește aceste acțiuni și, în plus, CREEAZĂ".**

O carte de vizită mai prestigioasă nici că se putea...

INTERNAȚIONALUL ALBANEZ M. GJIKA, AVERTIZEAZĂ:

„LA TIRANA, NU VOM PIERDE NICI UN MECI!"

Așa cum a reieșit și din acea a doua repriză — televizată — a meciului R. D. Germană — Albania, disputat recent la Magdeburg, ca și din comentariile cronicarilor de fotbal, care mai toți l-au evidențiat, **Mihail Gjika** a fost unul dintre cei mai buni jucători ai reprezentativei albaneze. L-am întîlnit recent, la Tg. Mureș, cu prilejul partidei **A. S. A. — Labinoti Elbasan**, din cadrul Cupei Balcanice intercluburi, și firește că nu am scăpat ocazia de a discuta cu el despre partidele ce mai sînt de disputat în cadrul celei de a patra grupe preliminare europene.

Dar, mai întîi, cîteva cuvinte despre fundașul central al formației din Elbasan, **M. Gjika** deține banderola de căpitan al acestei formații, calitate pe care o are de mai bine de cinci ani. Acum, la vîrsta de 26 de ani, **M. Gjika** a îmbrăcat de opt ori tricoul echipei naționale.

Am vrut să aflăm părerea lui **Gjika** despre valoarea echipei R. D. Germane. Interlocutorul nostru n-a stat mult pe gînduri : **„Am pierdut acest meci în repriza secundă și asta numai datorită faptului că adversarii noștri ne-au depășit la capitolul pregătirii fizice. Din acest punct de vedere consider că ei se situează la un nivel superior celorlalte echipe din grupă, al căror potențial îl cunosc din întîlnirile directe susținute în trecut. Dar nu același lucru pot afirma și despre latura tehnică a fotbaliștilor din R. D. Germană. Ei preferă să joace în forță, au resurse de energie nebănuite, dar tehnica lor este mai puțin bine pusă la punct. Pentru a depăși această deficiență ei participă la acțiuni cu o dîrzenie exemplară, reușind, în felul acesta, nu numai să anuleze virtuțile tehnice ale adversarilor, dar chiar să aibă superioritatea pe planul general al confruntării".**

Firește, o a doua întrebare pe care i-am adresat-o lui **M. Gjika**, a fost legată de meciul de la Tirana, cu România, care se apropie cu pași repezi. Internaționalul albanez a fost mai mult decît spontan în răspunsul său :

— „Ne-am epuizat toate jocurile în deplasare, nu am cîștigat nici unul, dar vom face totul să le cîștigăm pe cele de acasă, pentru a ne mulțumi suporterii. Chiar dacă nu mai avem șanse mari să ne calificăm, vom privi cu toată seriozitatea fiecare întîlnire. Avînd în vedere că și la București și la Magdeburg am pierdut cu același scor, 2—0, consider că reprezentativele României și R. D. Germane sînt de valori apropiate. Cred că echipa dv. are o șansă în plus, pentru că jucătorii săi, și în special înaintașii, au mai multă fantezie decît cei din R. D. Germană. Și dacă ei vor prinde în acest sezon forma bună care le-a adus atîtea satisfacții în anii din urmă... Dar să știți că la Tirana nu vom pierde nici una din cele trei partide pe care le avem de disputat !"

Gheorghe NERTEA

McFarland (în dreapta) apărătorul lui Derby County, despre care Billy Wright are numai cuvinte frumoase — cîștigînd un duel de prestigiu, în fața lui Netzer...